

DECEMBRIE

Respect pentru oameni și cărți

Iarna-i un vestit dulgher
Ca ea poate, când voiește,
Peste râuri pod să puie,
Fără lemne, fără cuie,
Fără nici un pic de fier;
Și gătește-așa deodată,
Pod întreg, dintr-o bucată.
Iarna-i grădinar, când vrea

Pune albe flori la geamuri,
Fără frunze și cotoare,
Fără chiar să aibă soare,
Numai cum le știe ea.
Mie-mi plac, că sunt de
gheață,
Dar când sufli, pier din față.

Respect pentru oameni și cărți

Nasu-i un ardei,
Ochii-s de cărbune,
Mătura sub braț
Îi stă de minune.

I-am pus oala-n cap,
În loc de pălărie,
Cât va sta în ger,
Frig n-o să-i mai fie.

Sprijinit într-un toiag
Stă-n ogradă un moșneag.

Pune albe flori la geamuri,
Poartă-n cap o oală veche
Răsturnată pe-o ureche.

Ochii negri și lucioși
Sunt cărbuni din vatră scoși
Nu-i lipsește nici lulea.
Parcă puflăie din ea.

Iar pe piept, perechi, perechi,
Are moșul nasturi vechi
Și mai are un nas roș',
Ca o creastă de cocoș.

